



Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

26. Mortis memoria variè refricanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

ad aram Iulio Cæsari exstructam, hostiarum morema- A
dari iussit.

Iustin. Mar. in Iyp. Iren. l. 5. contra heres. Psalms. 89. v. 4. & 2. Pet. c. 3. v. 8.
Iustinus & Irenæus è priscis nobilissimis scriptores acutè obervant, post latam mortis sententiam in protoplastum, mortalium omnino neminem, secundum Dei Calendarium, diem integrum vixisse. Nam Prophetis & Apostolis testibus, *Vnus dies apud Dominum sicut mille anni; & mille anni, sicut unus dies*: Atqui nullus hominum mille annis vixit; ergo nec diem totum ullus. *Moriendum est*, etiam ad nongentos & amplius annos ætatem produxeris, *Moriendum est*: Hoc ab oraculis divinis, humanà ratione, & experientia certissimum. Oracula divina sex-

Res è contrariis composita interitui obnoxia.

centies proclamant, *Moriendum*. Ratio seipsam demonstrationibus evidentissimis convincit, rem è contrariis compositam, interitui obnoxiam, adeoque *Moriendum esse*. Experientia, stultorum ac sapientum magistra, digritum in immensos mortuorum cumulos intendens, vel oculis persuadet, hæcenus neminem unum ex omni numero, mortis impetum elusisse, *Moriendum esse*. Sole ipso clarius est, *Moriendum esse*. Sed an ullum celi tonitruum tam valide aures omnium percellit, atque hoc ipsum? *Moriendum est*. Hic nemini licet esse furdo. Velis nolis, admittere cogis has voces; vel invitas aures penetrat hoc tonitruum: *Moriendum est*, irato Deo propitiòque.

Æschylus olim: Sola, inquit, Dearum mors munera non amat, non admittit dulcis partem spei. Quare sapienter Seneca: Hoc, inquit, affigamus animo, hoc nobis subinde dicamus: Moriendum est. Quàdò melius hoc nescies. Mors naturæ lex, mors officium tributumque mortaliū est, tunc dandum, cum exigitur. Quapropter omnibus omittis; hoc vnum meditare, ne mortis no-
men reformides: effice illam tibi cogitatione multà familiarem: ut si ita tulerit, possis illi vel obviam exire.

Nat. ag. l. 6. in fine. Mors est mortalium tributum.

§. 26. Mortis memoria variè refrendenda.

1. **A**lunt cranium in furno arefactum, & pistillo in farinam redactum, admixto oleo, gangrenæ ac carcinomati felicissimè mederi. Calvas & mortuorum ossa serià contemplatione velut commolere, & unguenti loco adhibere, omnem animi pestem perlanat.

2. Plato tantò aliquem evadere sapienterem cen-
sebat, quantò vivaciùs consideraret mortem. Ideo discipulis suis philosophiæ studiosis hanc legem dixit, ut iter ingressi pedes nunquam operirent. Voluit vir sapiens hoc ritu significare, extremum viæ assidue cogitandum.

3. Nicolaus Christophorus Radzivilius, Princeps Polonus affirmat, in Ægypto eos qui prudentià & ætate ceteris antistarent, oblonga mortuorum ossa, ebore aut ligno efficta, aut etiam vera, hodièque circumgestare, mutuo sibi monstrare, & ad meditandum obitum cohortari. Mensis etiam memoriàm mortis inferunt

Ægyptii memoriàm Ægyptii, conviviaque claudunt tristi hoc acromate: *Memento mori*.

4. Calipha Rex Tartarorum in urbe Bagdad, die festo, quem ipsi Ramadam vocant, conspiciendum se populo daturus, mula vehens, & vestibus ex auro & argento contextis conspicuus; fulgentibus in cidari gemmis pretiosissimis progreditur. Supra cidarim verò nigram calanticam gestat; quo quidem ritu, omnè corporis ornatum, mortis tenebris occultandum significat.

5. Iustiniano Imperatori mortuo, instrata veitis stragula, in qua opere Phrigio, victarum urbium, & barbarorum Regum; quos ipse debellarat, effigies textæ. Ecce tibi inter pugnas, triumphos, victorias, mortis simulacrum. Ludit certè mors in imperiis, & æquo pulsat pede pauperum tabernas, regumque turres. Mar-

tinus V. summus Pontifex, hoc habuit symbolum loquentis picturæ, seu tacentis poëleos: In pyra jam accensa jacebant, brevi etiam aritura Pontificis tiaræ, Cardinalium galcerus, Antititum insule, Imperatoris dia-

Antea Oritho Columna dicitur.

dema, Regum coronæ, Ducum pileus & gladius. Adscriptum lemma: *Sic omnis mundi gloria.*

6. Nautæ, nescio cuius, responsum probò, quem *Deremedio* cum quidam interrogasset: *Vbinam pater ejus obiisset?* *Ubi quæ in mari,* dixit. Cumque ille idem de avo & proavo, *Ubi quæ* atque atavo nominatim quæsiisset ex ordine, responsumque idem de singulis accepisset, subiecit: *Et numquid tu, ait, mare ingredi non times?* Responsum nautæ dissimulans, *Et ubinam,* inquit, tuus obiit pater? *Suo,* ait iste, in lectulo. Sed ubi avus, ubi proavus, ubi ceteri majores tui? *Omnes,* inquit iste, suis in lectulis obierunt. Tunc nautæ: *Non tu, inquit, times lectulum conscendere, omnibus maioribus tuis fatalem?* Eleganter quidem, aliquantòque plus quam nauticum fert ingenium. Quotidiana sit cogitatio nostra, quæ Iusti Lipsii fuit; fuit corpeptus morbo decubitus dixit: *Ad lectum, ad lectum.* Sæpe qui dormiunt, ducuntur ad mortem, somni fororem.

7. Joannes, Patriarcha Alexandrinus, qui ab eleëmofynis nomen traxit, superstes & sanus montumentum si-
bi exstui iussit, sed idem non absolvi, ut diebus solennioribus, præsentem jam clero, rem sacram facturum, ab uno aliquo sic moneretur: *Domine, sepulchrum tuum im-* *perfectum est, iube igitur inchoatum absolvi, nescis enim quâ* *absolvi nō* *justi.* *horâ fur veniat.*

8. Imperatorem Orientis recens creatum nemini prius alloqui licebat. Quam latomus aliquot diverfi coloris marmora exhibuisset, interrogassetque: *E quo genere lapidum, Majestas Tua monumentum tibi vult fieri? Quid hoc aliud erat, quàm dicere: Ne supercilium tollas Imperator, homo es: morieris, sicut potestemissimus mendicorum.* Sic ergo regnum administtra quod perditurus es, ne regnum perdas æternum.

9. Domitianus Imperator primoribus Senatorum & equestris ordinis, epulum dedit hunc in modum. *Ap-* *paravit ades omni ex parte nigerrimas. Laquearia, pa-* *rietes, pavimentum, sedilia, atra omnia, & luctum* *spirantia. In hoc mortuale triclinium nocte introducti* *convivæ, absque comitibus; iuxta singulos collocatum* *rufus vani-* *feretrum, inscripto cuiusque nomine: additus & lych-* *nuchus, qualis in monumentis solet. Ministri mensæ &* *ipsi colorem noctis vultu & veste referebant, cenan-* *tesque saltatione funebri cingebant. Cena interim ma-* *gno silentio peragebatur; Domitiano insuper sermo-* *nem de iis, quæ ad mores & funera spectarent, super* *mensam ingerente, convivis extrema meruentibus, me-* *tusque panis jam exanimatis. Quid itaque? Salubre sibi* *& Senatoribus documentum parasset Domitianus; sed* *montes parturiebant, natuque demum ridiculus mus.* *Rectius Ægyptii, qui convivii rufus lugubri castigant* *epilogo.*

§. 27. Novum indusum, nigra litteræ.

C Ayri in Ægypto templum Turcicum (Moschæam Radz. ep. 3. vocant) hac ratione ædificatum est. Assanus Bas-
cha vir tam vasti quàm avari ingenii, nomen suum in Orbem vulgaturus, grandi aliqua substructione, sed nullis ferè suis sumptibus, hoc invenit consilium. Vbivis frictis & locorum proclamari jussit, constituisse se ingens Deo avaritia templum condere. Vt autem hoc opus felice successe-
ret, suam undecumque adventantibus libera-
lissimam stipem erogatum iri, dictisque est certus & dies & locus partiendæ eleëmofynæ. Evocavit hæc res immensum populum ex Ægypto universa: sed & aliis è regnis Cayrum plurimi confluxerunt. In adventum horum Assanus maximum indusiorum & tunicarum numerum parari jussit. Eos autem qui stipem accepturi venerant, ex amplissimo atrio in aliud æquè amplum, per aliquot ostiola, & non nisi singulos transire voluit. In hoc transitu singulis suæ vestes ademptæ, & indusium tunicaque nova vi obtrusa. Hoc eo factum, ut quid-